

N:o 21 a.

Ank. till Riksd. Kansli den 27 Mars 1874, kl. 2 e. m.

Utlåtande, angående regleringen af utgifterna under Riksstatsens Nionde Hufvudtitel.

(1:sta U. A.)

Af Nionde hufvudtitelns tvänne afdelningar fastställdes vid sistlidne riksdag den ena eller *Pensionsstaten* till 637,357 R:dr 99 öre och den andra eller *Allmänna Indragningsstaten* till 892,762 R:dr 1 öre; och får Utskottet här nedan meddela yttrande uti de till Utskottets behandling remitterade frågor rörande förändringar under denna hufvudtitel, hvilka dels af Kongl. Maj:t, dels af enskilde motionärer blifvit vid innevarande riksmöte väckta.

Pensionsstaten.

1:o. Beträffande de af Kongl. Maj:t dels uti den nådiga propositionen, angående statsverkets tilstånd och behof, dels i särskild nådig proposition (N:o 19) framställda förslag, hvilka äro till denna rubrik hänförliga, kommer Utskottet att framdeles afgifva särskildt utlåtande; hvilket Utskottet här endast skolat

anmäla.

Angående afgifvande af särskildt yttrande rörande de till Pensionsstaten hänförliga frågor.

Allmänna Indragningsstatea.

Angående
pension för
vaktqvinnan
Christina An-
dersson.

2:o. Kongl. Maj:t har föreslagit, att vaktqvinnan vid länsfängelset i Falun Christina Andersson måtte berättigas att från och med månaden näst efter den, då hon erhöle afsked från sin innehafvande befattning, å Allmänna indragningsstatea uppbära en årlig pension för sin återstående lifstid till belopp af 200 kronor; Och då af statsråds-protokollet (Bil. N:o 1, pag. 121 och 122) inhemtats, att Christina Andersson, som är född den 5 Januari 1807, sedan September 1848 varit i ofvannämnda egenskap anställd och derunder, med undantag af en år 1864 begången förseelse, med utmärkt beröm fullgjort sina åligganden och visat ett i allo hedrande uppförande; att hon numera i anseende till försvagad synförmåga och tilltagande ålderdomskrämpor endast med svårighet kan fullgöra sina tjänsteåligganden, samt att hon såsom vaktqvinna vid berörda fängelse åtnjuter i lön 300 R:dr och beklädnadsersättning 30 R:dr äfvensom särskild gratifikation, hvilka under senare åren uppgått till 75 å 100 R:dr, tillstyrker Utskottet,

att den för vaktqvinnan Christina Andersson föreslagna pension, 200 kronor, må af Riksdagen beviljas.

Angående
pension åt
fängelsedirek-
tören Tellan-
ders enka.

3:o. Sedan förre Kommendanten och Direktören vid straff- och arbetsfängelset å Långholmen m. m. Frans August Tellander, hvilken, jemlikt beslut vid 1865—1866 års riksdag, åtnjutit årlig pension af 2,800 R:dr, den 22 April 1872 med döden afgått, har Kongl. Maj:t nu föreslagit, att bemälda Tellanders enka *Charlotta Eleonora Tellander*, född *Ennes*, måtte på Allmänna indragningsstatea uppföras till åtnjutande under sin återstående lifstid af en årlig pension till belopp af 300 kronor.

Med hänseende till hvad i statsråds-protokollet (Bil. N:o 1, pag. 123 och 124) är meddeladt rörande Tellanders synnerligen väl vitsordade verksamhet i fängsvårdens tjänst, och då hans enka vid numera uppnådd 65 års ålder befinner sig jemte en oförsörjd dotter i torftiga omständigheter samt af sjukdom är oförmögen att genom arbete bidra till sin försörjning, tillstyrker Utskottet,

att Riksdagen må den för enkan Charlotta Eleonora Tellander, född Ennes, föreslagna pension 300 kronor bevilja.

Angående
pension för
t. f. Direktö-
ren vid krono-
arbetsstatio-
nen å Tjurkö
C. W. Kling-
spors enka.

4:o. För t. f. Direktören vid Kronoarbetsstationen å Tjurkö, Majoren m. m. Carl Wathier Klingspors enka, *Maria Sofia Klingspor*, född *Hallenborg*, har Kongl. Maj:t föreslagit upplörande å Allmänna indragningsstatea af en

årlig pension å 300 kronor, att utgå så länge hon ogift förblefve; Och får, med hänvisande till hvad statsråds-protokollet (Bil. N:o 1, pag. 125) innehåller så väl angående Klingspors verksamhet i det allmännas tjänst, som i fråga om den nödställda belägenhet, hvori hans enka med fyra minderåriga barn sig befinner, Utskottet tillstyrka,

att enkan Maria Sofia Klingspor, född Hallenborg, må, så länge hon lefver ogift, få på Allmänna indragningsstaten åtnjuta en årlig pension af 300 kronor.

5:o. Beträffande Kongl. Maj:ts nådiga framställning derom, att Häradshöfdingarne *Carl Reinhold Kökeritz*, *Daniel Fehrman*, *Johan Abraham Tornerhjelm* och *Gustaf Adolf Montén* måtte, derest Kongl. Maj:ts förslag till ny reglering af häradshöfdingarnes löneförmåner af Riksdagen godkändes, såsom godtgörelse för den genom löneregleringen för dem uppkommande minskning i inkomster, tillerkännas under deras återstående tjänstetid personliga årliga anslag från Allmänna indragningsstaten, kommer Utskottet att framdeles, efter behandling af Kongl. Maj:ts nådiga proposition med förslag till ny reglering af häradshöfdingarnes löneförmåner, afgifva särskildt yttrande, hvilket Utskottet här endast skolat

anmäla.

Angående godtgörelse af visse häradshöfdingar för mistning i inkomster.

6:o. Af Kongl. Maj:t är föreslaget, att förre Vaktkonstapeln vid straff- och arbetsfängelset i Malmö *Hans Öhrqvist* måtte på Allmänna indragningsstaten uppföras till åtnjutande från och med år 1874 under sin återstående lifstid af en årlig pension till belopp af 400 kronor.

Angående pension för Vaktkonstapeln Hans Öhrqvist.

Uti statsråds-protokollet (Bil N:o 1 pag. 126 och 127) är meddeladt, att Öhrqvist, som är född den 28 Februari 1818 och under 18 år varit husar vid Skånska husarregementet, derefter blifvit antagen år 1867 till extra och år 1868 till ordinarie vaktkonstapel vid förenämnda fängelse; att han den 30 April 1870 under tjänstgöring blifvit af tre straffarbetsfångar öfverfallen och med knif svårt sårad; att han ännu lider men af denna skada samt i följd deraf har och för all framtid kommer att få svårighet att med arbete sig försörja; att han jemte en 67-årig sjuklig hustru befinner sig i fattiga vilkor samt för sitt uppehälle nödgats begära och jemväl kommit i åtnjutande af fattigunderstöd; samt att han, som i tjensten sig väl förhållit, vid tiden för våldets begående uppburit i årlig lön 400 R:dr utom beklädnadsbidrag af 52 R:dr.

På grund af hvad sålunda förekommit, tillstyrker Utskottet,

att den för förre Vaktkonstapeln Hans Öhrqvist be-
gärda pension 400 kronor må af Riksdagen beviljas.

Angående
afförande af
anslaget till
Justitie-stats-
ministerns
ombud.

7:o. Af skäl, som i statsråds-protokollet (Bil. N:o 1 pag. 8) finnas angifna, har Kongl. Maj:t föreslagit, att anslaget till arvoden åt Justitie-statsministerns ombud för tillsyn öfver boktryckerier och bokhandeln, för närvarande uppgående till ett belopp af 5,850 R:dr, måtte öfverflyttas från Allmänna indragningsstaten till Andra hufvudtiteln; och då Riksdagen redan, vid behandling af Utskottets utlåtande N:o 14 mom. 3, å nämnda hufvudtitel uppfört det af Kongl. Maj:t för ändamålet äskade belopp, får Utskottet här endast hemställa,

att förevarande 5,850 R:dr må från Allmänna indragningsstaten afföras.

Angående
pension af
Öfverstelöjtnanten
m. m.
Grefve N. J.
M. Barck.

8:o. Uppå derom af Chefen för husarregementet Konung Carl XV gjord framställning har Kongl. Maj:t föreslagit, att Öfverstelöjtnanten vid nämnda regemente m. m. Grefve *Nils Joachim Magnus Barck* måtte från och med månaden näst efter den, i hvilken han erhöll afsked ur krigstjensten, på Allmänna indragningsstaten uppföras till åtnjutande under sin återstående lifstid af en öfverstelöjtnantslönen vid nämnda regemente motsvarande pension af 4,500 kronor, dock med vilkor att han från tjensten afginge, innan han blefve berättigad till pension från arméens pensionskassa.

Utfaf statsråds-protokollet (Bil. N:o 3 c pag. 14) inhemtas, att hos Grefve Barck allt sedan år 1870 efter ett fall, hvarvid ett nyckelben brutits och hufvudets bakre del svårt skadats, förmärkts rubbning i de intellektuella förmögenheterna, hvilket sjukliga tillstånd sedermera alltjemt förvärrats; att Grefve Barck, som på hösten år 1871 förts till Frankrike för att af dervarande läkare behandlas, varit intagen och vårdats å de förnämsta hospitalen i nämnda land, utan att åsyftad förbättring inträdt; att sjukdomen deremot ständigt förvärrats och numera, enligt intyg af föreståndaren för offentliga hospitalet för sinnessjuka i Auxerre, ansågs obotlig; samt att Grefve Barck, som af ekonomiska skäl hindrades att utan full pension från tjensten afgå, under sin mer än 30-åriga officerstjenstgöring vid regementet städse med utmärkt skicklighet, oförtröttadt nit och innerlig hängivenhet verkat för dess bästa. Härförutom har den upplysning vunnits, att Grefve Barck, ehuru först år 1878 till fyllnadspension berättigad, redan nu uppnått den lefnads- och tjensteålder, som för erhållande af pension ur Arméens pensionskassa erfordras och följaktligen eger att från nämnda kassa efter afskedstagandet årligen utbekomna 900 kronor; och då han således, om honom tillförsäkras pension från Allmänna indragningsstaten af 3,600 kronor för sin återstående lifstid kommer i åtnjutande af ett belopp, motsvarande hans nu vid regementet innehafvande lön 4,500 kronor, hemställer Utskottet,

att Riksdagen må Kongl. Maj:ts förevarande nådiga

framställning på det sätt bifalla, att Öfverstelöjtnanten Grefve Nils Joachim Magnus Barck må från och med månaden näst efter den, i hvilken han erhåller afsked ur krigstjensten, på Allmänna indragnings-staten uppföras till åtnjutande under sin återstående lifstid af en årlig pension å 3,600 kronor.

9:o. Efter det Lektorn vid Krigsskolan Carl Wilhelm August Thams enka, *Amanda Tham*, född *von Schéele*, hos Kongl. Maj:t i underdånighet anhållit att i anseende till den bekymmersamma ställning, hvori hon med en minderårig son sig befunne, varda huggad med någon pension af allmänna medel, har Kongl. Maj:t, i betraktande af den nitiska och gagnande verksamhet, Lektor Tham så väl i egenskap af lärare som genom utgifna vetenskapliga arbeten utöfvat, föreslagit, att bemälda enka måtte på Allmänna indragnings-staten uppföras till en årlig pension af 300 kronor, att utgå från och med år 1874 och så länge hon under sin återstående lifstid enka förblifver; och får på grund af hvad sålunda och i öfrigt i denna fråga förekommit (se statsråds-protokollet Bil. N:o 3 b, pag. 2) Utskottet tillstyrka,

att den för Enkan Amanda Tham, född von Schéele föreslagna pension 300 kronor må af Riksdagen beviljas.

10:o. I betraktande af ej mindre den långa tjenstetid Vaktmästarne vid Krigsskolan *Anders Andersson* och *Johan Olof Smith* i nämnda skolas tjenst tillbragt, än ock deras med företedda läkarebetyg vitsordade sjuklighet samt numera vid framskriden ålder minskade arbetsförmåga, samt med stöd jemväl af hvad 1871 års Riksdag för underlättande af Krigsskolans organisation medgifvit rörande de till följd af omorganisationen afgående lärares pensionsförhållanden, har Kongl. Maj:t föreslagit, att bemälda Andersson och Smith måtte på Allmänna indragnings-staten uppföras till åtnjutande af en årlig pension af 300 kronor för hvardera, att utgå från och med månaden näst efter den, i hvilken de ur Krigsskolans tjenst skiljas.

I Statsråds-protokollet (Bil. N:o 3 b pag. 2) är i öfrigt meddeladt, att Andersson är 67 år gammal och tjent vid skolan 37 år, samt att Smith uppnått 63 års ålder och varit 30 år i skolans tjenst; och då enligt den för Krigsskolans ombildning gjorda, af Riksdagen godkända utgiftsstat så väl Andersson som Smith böra med detta års utgång från innehafvande vaktmästaresysslor afgå, tillstyrker Utskottet,

att Vaktmästarne vid Krigsskolan *Anders Andersson* och *Johan Olof Smith* må på Allmänna indragnings-

*Angående
pension för
Lektor C.
W. A. Thams
enka.*

*Angående
pension för
två vakt-
mästare vid
Krigsskolan.*

staten uppföras till åtnjutande af en årlig pension af 300 kronor för hvardera.

Angående
pension för
Regements-
kommissarien
S. A. Liljen-
roth.

11:o. Enligt derom af vederbörande gjord framställning har Kongl. Maj:t föreslagit, att Regementskommissarien vid Norra skånska infanteriregementet *Sven Adolf Liljenroth* måtte på Allmänna indragningsstaten uppföras till en årlig pension af 1,000 kronor, att beräknas från den 1 Juli 1873 och af honom under hans återstående lifstid åtnjutas; och då af statsråds-protokollet (Bil. N:o 3 c pag. 5) inhemtas, att *Liljenroth*, som är öfver 74 år gammal och under 54 år varit i statens tjänst anställd, i Maj månad nästlidet år träffats af slag och derigenom beröfvats tanke-, tal- och rörelseförmåga, att han under sin långa tjenstetid städse visat nit och duglighet, samt att hans vikarie uppbär hela den med regementskommissariebefattningen förenade aflöning, tillstyrker Utskottet,

att Kongl. Maj:ts nådiga framställning om pension för Regementskommissarien *Sven Adolf Liljenroth* må vinna Riksdagens bifall.

Angående
pension för
tjänne För-
rådsdrängar
vid arméens
utrednings-
förråd i
Stockholm.

12:o. Vidare har Kongl. Maj:t föreslagit, att Förrådsdrängarne vid Arméens utredningsförråd i Stockholm *Carl Berglin* och *Carl Lindgren* måtte från och med månaden näst efter den, i hvilken de erhöillo entledigande från tjenstgöringen vid förrådet, få på Allmänna indragningsstaten under sin återstående lifstid åtnjuta årlig pension till belopp af 300 kronor för hvardera; och får, med hänseende till hvad statsråds-protokollet (Bil. N:o 3 c pag. 7) innehåller angående bemålde förrådsdrängars mångåriga och trogna arbete i kronans tjänst samt deras fattigdom, sjuklighet och ringa eller nästan förlorade arbetsförmåga, Stats-Utskottet tillstyrka,

att de för Förrådsdrängarne *Carl Berglin* och *Carl Lindgren* äskade pensioner, 300 kronor för hvardera, må af Riksdagen beviljas.

Angående
den för Gene-
ralfälttyg-
mästaren m.
m. C. H. Hä-
gerflycht före-
slagna pen-
sion.

13:o. I anledning af Generalfälttygmästaren och chefen för artilleriet, Generalmajoren m. m. *Carl Henrik Hägerflychts* underdåniga ansökning angående berättigande till fyllnadspension från statsmedlen vid afgang från general-fälttygmästare-embetet, har Kongl. Maj:t föreslagit, att *Hägerflycht*, i den händelse han undfinge afsked från general-fälttygmästare-embetet, efter det han uppfyllt de för erhållande af generalspension ur arméens pensionskassa föreskrifna villkor, måtte, utan hinder deraf att han icke uppnått 60 lefnadsår och 5 års tjensteålder i den grad, som af honom nu innehades, komma i åtnjutande af den i Kongl. brefvet den 9 Februari 1858 bestämda lägre generalspension af 4,500 kronor.

Utaf statsråds-protokollet inhemtas, att Generalmajoren *Hägerflycht*,

enligt vederbörande läkares intyg är i följd af kronisk sjukdom för en längre tid i behof af befrielse från skyldigheten att handlägga mer ansträngande och maktpåliggande ärenden, samt att han den 27 i innevarande månad är till generalspension från Arméens pensionskassa berättigad, men att ännu omkring tre år för honom återstode, innan han blefve till fyllnadspension från statsmedlen berättigad. Frågan gäller således här endast berättigande för Generalmajoren Hägerflycht att några år tidigare, än eljest är medgifvet, komma i åtnjutande af fyllnadspension, på det att det vigtiga ämbete, som af honom beklädes, må vardas med tjänstbar ordinarie innehafvare försedt. De från Arméens pensionskassa utgående generalspensioner äro fördelade i flera klasser med olika belopp, och då fyllnadspensionen, hvilken skall höja dessa belopp till 4,500 kronor, således jemväl bör utgå med olika summor, lämpade efter hvad som af pensionskassans egna medel utbetalas, har det syntts Utskottet mest lämpligt, om den nu för Generalmajoren Hägerflycht äskade fyllnadspension i stället att på Allmänna indragningsstaten uppföras, finge utgå af de kreditivmedel, som för fyllnadspensioner åt arméens befäl i allmänhet anvisas. Utskottet hemställer alltså,

att Kongl. Maj:ts förevarande nådiga framställning må på det sätt af Riksdagen bifallas, att Generalfälttygmästaren m. m. Generalmajoren Carl Henrik Hägerflycht, i händelse han undfår afsked från general-fälttygmästare-embetet, efter det han uppfyllt de för erhållande af generalspension ur Arméens pensionskassa föreskrifna vilkor, förklaras berättigad att, utan hinder deraf att han icke uppnått 60 lefnadsår och 5 års tjensteålder i den grad, som af honom nu innehafves, uppbära af de i sådant hänseende anvisade kreditivmedel fyllnadspension enligt de i Kongl. brefvet den 9 Februari 1858 bestämda grunder.

14:o. Af skäl, som i statsråds-protokollet (Bil. N:o 3 d pag. 11) finnas angifna, har Kongl. Maj:t föreslagit, att Kamreraren å Arméförvaltningens civila departements pensions- och fondförvaltningskontor m. m. *Johan Henric Dumrath* måtte från och med månaden näst efter den, i hvilken han erhöill afsked från sin befattning i nämnda departement, på Allmänna indragningsstaten uppföras till åtnjutande under sin återstående lifstid af en årlig pension till belopp af 3,500 kronor, motsvarande hans nu innehafvande kamererarelön.

Vid behandling af Stats-Utskottets utlåtande (N:o 16) angående regleringen af utgifterna under riksstatens fjerde hufvudtitel har Riksdagen bifallit Kongl. Maj:ts nådiga framställning derom, att Dumraths kamererare-tjänst skulle vid hans afgång indragas, och Utskottet tillstyrker därför,

*Angående
pension åt
Kamreraren
J. H.
Dumrath.*

att den för Kamereraren J. H. Dumrath föreslagna pension, 3,500 kronor, må af Riksdagen beviljas.

Angående under-
stödd åt f. d.
landtvärns-
män.

15:o. Till understöd åt ännu qvarlevande, i behof stadda landtvärns-
män har Kongl. Maj:t föreslagit anvisande på Allmänna indragningsstaten
för år 1875 af enahanda belopp, som för innevarande år beviljats, eller
20,000 kronor.

Vid beviljandet af sistnämnda anslag fästade Riksdagen dervid det
vilkor, att understöden icke finge öfverstiga 50 R:dr för hvarje person. En-
ligt hvad som är i statsråds-protokollet (Bil. N:o 3 a pag. 75) meddeladt,
har afgången bland dessa understödstagare icke medgifvit understödets hö-
jande till mer än 40 R:dr för hvar och en, så att anslaget torde äfven
för år 1875 blifva till oförminskadt belopp behöfligt. Utskottet tillstyrker
alltså,

att Riksdagen må till understöd åt sådana efter 1808—
1809 års krig qvarlevande landtvärnsmän, som deraf
äro i behof, å Allmänna indragningsstaten till Kongl.
Maj:ts disposition anvisa för år 1875 ett belopp af
20,000 kronor.

Angående
väckt fråga
om pension
för f. d. Fan-
junkaren N.
F. G. Linde-
ström.

16:o. Uti en inom Andra Kammaren väckt, till Stats-Utskottets be-
handling remitterad motion (N:o 155) har Herr *Ad. Hedin* föreslagit, att
Riksdagen ville åt f. d. Fanjunkaren vid Topografiska korpsen, *N. F. G.
Lindeström*, bevilja en årlig pension å Allmänna indragningsstaten af 150
kronor, att af honom uppbäras från och med innevarande år och så länge
han ej återvunnit den helsa och arbetskraft, att han förmådde sig sjelf för-
sörja; varande såsom stöd för denna framställning af motionären bland annat
anfördt, att Lindeström år 1860 förordnats till Fanjunkare vid Topografiska
korpsen och efter en, enligt hvad korpsbefälhafvaren intygat, "oafbruten och
alltid genom nit och ovanlig skicklighet utmärkt tjenstgöring" år 1872, un-
der rekognoseringsarbete, träffats af ett slaganfall, hvilket ådragit honom
lamhet, så att han måst från tjensten afskedas.

Då emellertid Utskottet i allo delar den åsigt, som vid de senaste
riksmötena uti med denna likartade frågor gjort sig hos Riksdagen gällande,
att nemligen pensioner för i statens tjenst anställda personer eller deras en-
kor icke annorledes än uppå Kongl. Maj:ts derom gjorda nådiga framställ-
ning af Riksdagen beviljas, hemställer Utskottet,

att Herr Ad. Hedins förevarande motion icke må af
Riksdagen bifallas.

17:o. Kongl. Maj:t har föreslagit, att de civile tjänstemännen vid flottans stationer måtte komma i åtnjutande af enahanda rättighet till pension å Allmänna Indragningsstaten, som enligt gällande författningar i allmänhet tillkomme civile embets- och tjänstemän, dock att från pensionen å denna stat afräknades det pensionsbelopp, som de från Amiralitets-krigsmanskassan egde uppbära.

Angående pensionsrätt för de civile tjänstemännen vid flottans stationer.

Med hänvisande till den utredning, statsråds-protokollet (Bil. N:o 4 pag. 21—24) rörande denna fråga innehåller, tillstyrker Utskottet,

att hvad Kongl. Maj:t i förevarande hänseende föreslagit må vinna Riksdagens bifall.

18:o. Efter derom gjord ansökning har Kongl. Maj:t föreslagit, att Protokollssekreteraren i Civil-departementets expedition, Expeditionssekreteraren i Kongl. Maj:ts kansli *Nathanael Martin Schönmeyr*, hvilken vore berättigad att efter afskedstagande från Civilstatens pensionsinrättning undfå årlig pension till belopp af 1,200 kronor, måtte från och med månaden näst efter den, uti hvilken afsked blefve honom beviljad, under sin återstående lifstid såsom årligt understöd uppbära det belopp, hvarmed berörda pension understege 3,000 kronor, eller 1,800 kronor, samt att detta understödsbelopp måtte anvisas att utgå från Allmänna Indragningsstaten.

Angående pension för Protokollssekreteraren N. M. Schönmeyr.

Jemlikt beslut vid 1867 års riksdag utgår från Allmänna Indragningsstaten ett årligt belopp af 2,625 R:dr såsom fyllnadsarvode åt den tjänsteman, som uppehåller Schönmeyrs protokollssekreterarebefattning; och då nu af statsråds-protokollet (Bil. N:o 5 d. pag. 233) inhemtas, bland annat, att Schönmeyr, som tidtals sedan ungefär 29 år tillbaka lider af sinnessjukdom och i följd af sådana sjukdomsanfall varit intagen till vård å Konradsbergs hospital, en gång under år 1864 och två gånger under år 1866 samt, allt sedan han i medlet af år 1867 derifrån utskrefs, varit i enskildt hus å landet inackorderad, väl är något, om ock föga förbättrad, men alldeles saknar förmåga att fullgöra sina tjänsteäligganden, tillstyrker Utskottet,

att Kongl. Maj:ts nådiga framställning om fyllnads-pension till belopp af 1,800 kronor årligen för Protokollssekreteraren *Nathanael Martin Schönmeyr* må af Riksdagen bifallas.

19:o. Kongl. Maj:t har vidare föreslagit, att Länsmännen i Tierps tingslag *Herman Albert Anstrin* måtte från och med månaden näst efter den, i hvilken afsked blefve honom meddeladt, på Allmänna Indragningsstaten uppföras till åtnjutande under sin återstående lifstid af en mot tre fjerdedelar af länsmanslönen svarande årlig pension af 525 kronor.

Angående pension för Länsmännen H. A. Anstrin.

Utaf statsråds-protokollet (Bil. n:r 5 pag. 230) inhemtas, att Anstrin, som är född år 1822, år 1851 blifvit utnämnd till ordinarie länsman i Tierps tingslag, hvilken tjänst han under längre tid förut på förordnande bestridt; att han sedan Januari månad 1871 lidit af fullkomlig döfhet, utan att någon förhoppning finnes om förbättring deri; att han jemte hustru hade två döttrar, af hvilka den ena lider af sinnesförvirring; att hans ekonomiska omständigheter vore sådana, att han icke kunde af egna tillgångar nödtorftligen sig försörja; samt att han under sin tjänstetid på ett utmärkt sätt fullgjort sina åligganden; och enär Anstrin för närvarande under sin tjänstledighet eger utaf länsmanslönen, 700 rdr, uppbära tre fjerdedelar, eller samma belopp som den nu föreslagna pensionen, tillstyrker Utskottet, att den för Länsmannen Herman Albert Anstrin äskade pension må af Riksdagen beviljas.

Angående
pension för
Länsmannen
M. Edner.

20:o. Uti särskild den 30 Januari innevarande är till Riksdagen aflåten nådig proposition (N:o 23) har Kongl. Maj:t föreslagit Riksdagen att medgifva, det Länsmannen i Kibls härad af Wermlands län, *Mauritz Edner*, måtte, efter det afsked från länsmanstjensten honom beviljats, uppföras å Allmänna Indragningsstaten till åtnjutande under sin återstående lifstid från och med månaden näst efter den, hvarunder afskedet honom meddelades, af en mot länsmanslönen svarande pension till belopp af 700 kronor årligen.

Utaf handlingarne inhemtas, att Edner, ehuru han ännu ej uppnått 65 års ålder, redan i statens tjänst tillbragt den tid af 40 år, som jemlikt Kongl. Brevet den 12 November 1823 finnes föreskrifven för pensionsrätt å Allmänna Indragningsstaten, samt att han till följd af ett obotligt kroniskt hjernlidande för all framtid är alldeles urståndsatt att någonsin vidare sköta någon tjänstebefattning; och Utskottet får derföre tillstyrka,

att Kongl. Maj:ts nådiga framställning om pension för länsmannen *Mauritz Edner* må af Riksdagen bifallas.

Angående
pension för
Afvittrings-
landtmätaren
C. J. Fern-
blad.

21:o. Efter derom af vederbörande gjord framställning har Kongl. Maj:t uti en den 30 sistlidne Januari till Riksdagen aflåten nådig proposition (N:o 24) föreslagit Riksdagen att medgifva, det Afvittringslandtmätaren i Westerbottens län *Carl Johan Fernblad* måtte, efter det afsked från afvittringslandtmätarebefattningen honom beviljats, uppföras å Allmänna Indragningsstaten till åtnjutande under sin återstående lifstid från och med månaden näst efter den, hvarunder afskedet honom meddelades, af en årlig pension till belopp af 900 kronor.

Utaf den nådiga propositionen inhemtas i öfrigt, att *Fernblad* uppnått 55 års ålder, varit 30 år i statens tjänst och för sin tjänstgöring blifvit väl vitsordad; att han, som sedan den 15 Januari 1873 för sinnessjukdom vårdats å lasarettet i Umeå, "numera är så slö till förståndet och så nedsatt

till sina kroppskrafter, att han både för närvarande och sannolikt för all framtid är urståndssatt till allt slags arbete"; samt att afvittringslandtmätare vid uppnådd pensionsålder äro berättigade till pension till samma bolopp, som nu för Fernblad föreslagits.

På grund af hvad sålunda förekommit tillstyrker Utskottet,
att den för Afvittringslandtmätaren Carl Johan Fernblad äskade pension, 900 kronor, må af Riksdagen beviljas.

22:o. Med vitsordande af den framstående skicklighet, kraft och oegenytta, som numera aflidne f. d. Öfverdirektören Friherre Carl Ulfson Sparre under hela sin tjugutvåriga verksamhet i statens tjenst städse ådagalagt samt de bekymmersamma omständigheter, hvori hans efterlevande familj sig befinner, har uti en inom Riksdagens Första Kammare väckt motion (N:o 27) Herr C. O. Troilius föreslagit, att Riksdagen måtte åt Sparres enka, *Emilie Sparre*, född *Cederström*, anslå en årlig pension af 600 kronor, att af statsmedel utgå så länge hon ogift förblefve; varande i motionen vidare meddeladt, att Sparre vid sin den 5 Mars 1873 timade död efterlemnat sin bemälda enka jemte sex minderåriga barn, samt att boets skulder öfverstigit tillgångarne.

Angående pension för f. d. Öfverdirektören Friherre C. Ulfson Sparres enka.

Under återopande af hvad här ofvan i punkten 16:o är vordet anfördt, hemställer Utskottet,

att förevarande af Herr C. O. Troilius väckta motion icke må af Riksdagen bifallas.

23:o. Uti en inom Riksdagens Första Kammare väckt motion (N:o 19) har Herr Grefve C. G. Mörner af anförda skäl föreslagit, att den under inseende af Kongl. Landtbruks-akademiens Förvaltningskomité ställda särskilda befattningen af undervisare i fiskodling måtte, såsom öfverflödig, indragas och nuvarande innehafvaren af densamma, Friherre G. C. U. *Cederström*, som uppnått 67 års ålder, förflyttas å rikets Allmänna Indragningsstat med åtnjutande under sin återstående lifstid af det honom nu tillkommande lönebelopp såsom pension.

Angående pensionsrätt för en undervisare i fiskodling.

Enligt hvad motionären upplyst, har bemälda Förvaltningskomité under den 21 November nästlidna år till Kongl. Maj:t gjort ansökning om berättigande för undervisaren i fiskodling att, då han sig derom anmälde, på Allmänna Indragningsstaten uppföras; och då Kongl. Maj:t ej funnit skäl att nu till Riksdagen göra nådig framställning i ämnet, hemställer Utskottet, att Herr Grefve C. G. Mörners förevarande motion icke må af Riksdagen bifallas.

Angående åtskilliga milda stiftelsers andel af kortstämpningsafgiften.

24:o Med hänvisande till den utredning, som funnes meddelad uti det vid den nådiga propositionen angående statsverkets tillstånd och behof fogade statsråds-protokoll äfven finansärenden (Bil. N:o 6 b pag. 43 och 44) har Kongl. Maj:t föreslagit, att den till *barnhus- och fattigvårdsinrättningar i vissa landsortsstäder* nu från sjunde hufvudtitelns anslag till *kortstämpningskostnader m. m.* utgående årliga ersättning för förut åtnjuten andel af kortstämpningsafgiften må från nämnda anslag öfverflyttas till Allmänna Indragningsstaten och der uppföras med förslagsvis beräknadt belopp af 2,500 kronor; tillstyrkande Utskottet,

att denna nådiga framställning må vinna Riksdagens bifall.

Angående pensionsförhöjning för förra Kronobagerijöreståndaren R. Greiffe.

25:o. Uti en den 6 innevarande Mars till Riksdagen aflåten nådig proposition (N:o 50) har Kongl. Maj:t föreslagit, att den för förra föreståndaren vid kronobageriet i Göteborg Robert Greiffe å Allmänna Indragningsstaten uppförda pension af 300 R:dr måtte förhöjas med 700 R:dr, att från och med innevarande års början utgå.

Utaf den nådiga propositionen inhemtas, att Greiffe den 12 April 1844 blifvit till tjensten konstituerad med åtnjutande af den lön och öfriga förmaner, samma befattning åtföljde; att, enligt hvad upplyst blifvit, dessa särskilda förmaner under åren 1867—1871 i medeltal uppgått till 1,480 R:dr eller nära fem gånger den ordinarie aflöningen, 300 R:dr; att emellertid, i enlighet med Riksdagens år 1871 fattade beslut om upphörande af kronans bageriorörelse i Göteborg, endast sistnämnda belopp, 300 R:dr, blifvit för Greiffe å Allmänna Indragningsstaten uppfördt; att, då således pensionen blott motsvarade ungefär en sjettedel af de med tjensten förenade inkomster, han derigenom kommit i vida ofördelaktigare ställning än öfriga tjänstemän, hvilka, i likhet med honom, vid upphörandet af kronans spanmålsrörelse i landsorterna, blifvit på indragningsstat förflyttade; och, då således den äskade pensionsförhöjningen synes vara med billighet öfverensstämmande, tillstyrker Utskottet,

att hvad Kongl. Maj:t i förevarande hänseende föreslagit må vinna Riksdagens bifall.

Angående pension för Telegrafkommissarien R. T. Jönssons enke.

26:o. Jemte anförande, hurusom numera affidne Telegrafkommissarien Rudolf Theodor Jönsson i lifstiden "från telegrafverkets första tider varit i dess tjenst, på ett framstående sätt skött sin befattning, med intresse egnat sig åt sitt kall, hvilket visade sig i hans verksamhet, under hvilken han gifvit kostnadsfri undervisning åt öfver 70 elever samt arbetat på och genomfört förbättringar inom telegrafinrättningen", har uti en inom Första Kamnaren väckt motion (N:o 1) Herr *H. I. Rydén* föreslagit, att Riksdagen

mätte bevilja en årlig pension af 300 kronor, att utgå från och med år 1874 åt bemälda Jönssons enka, *Louise Jönsson*, född *Lindell*, att åtnjutas så länge hon under sin återstående lifstid lefde ogift; varande vid motionen fogadt transsumt af den efter Jönsson upprättade bouppteckning, utvisande, att han efterlemnadt, förutom enkan, två minderåriga döttrar, samt att boets behållning endast uppgått till 921 R:dr 86 öre, utgörande värdet af de mest oundgängliga möbler och husgerådseffekter.

Af enahanda skäl, som under punkten 16 häröfvan finnes angifvet, hemställer Utskottet,

att Herr H. L. Rydins förevarande motion icke må af Riksdagen bifallas.

27:o. I betraktande af Intendenten vid Naturhistoriska Riksmusei palæontologiska afdelning, Professoren *Nils Peter Angelins* stora vetenskapliga förtjenster och hans berättigade önskan att vid sin långt framskridna ålder af 69 år lemna den ansträngande befattning han nu innehar, samt då Angelin, som förklarar sig ämna, vid sitt afträdande från intendentsbefattningen, med Riksmusei samlingar förena de fynd, han under utländska resor, företagna på egen bekostnad, hopbragt efter det han tillträdt nämnda befattning, följaktligen låtit resultaten af sin långvariga och hedrande verksamhet till vetenskapens gagn komma det allmänna till godo, oaktadt denna verksamhet icke varit omedelbart egnadt åt statens tjänst under hela den tid, som enligt författningarne erfordras för erhållande af pension, har Kongl. Maj:t nu föreslagit, att Angelin mätte från och med månaden näst efter den, då afsked från intendentsbefattningen honom meddelas, å Allmänna Indragningsstaten under sin återstående lifstid åtnjuta årlig pension, motsvarande hans lön, med 3,500 kronor; och får på grund af hvad i denna fråga förekommit Utskottet tillstyrka,

*Angående
pension för
Professoren N.
P. Angelin.*

att den för Professoren *Nils Peter Angelin* föreslagna pension, 3,500 kronor, må af Riksdagen beviljas.

28:o. Uti en inom Riksdagens Andra Kammare väckt motion (N:o 169) har Herr *Sven Nilsson* i Österslöf föreslagit, att, då kompositören *Otto Lindblads* enka, *Emma Lindblad*, född *Andersson*, hvilken hittills genom musiklektioner beredt sig en nödtorftig utkomst, numera i följd af kronisk lunginflammation, enligt läkares intyg, ej kan med eget arbete sig försörja, Riksdagen mätte såsom en gärd åt maunens för den fosterländska konsten hedrande minne tilldela bemälda enka en årlig pension af 500 kronor; men då denna fråga icke varit föremål för K. Maj:ts nådiga pröfning, tillstyrker Utskottet,

*Angående
väckt fråga
om pension åt
kompositören
Otto Lind-
blads enka.*

att Herr *Sven Nilssons* förevarande motion icke må af Riksdagen bifallas.

Angående
spanmålstillök-
ning i åtskilliga
äldre löner.

29:o. Då riksmarkegångspriset å spanmål åren 1871—1873 utgjort i medeltal 2 R:dr 17 öre för kubikfoten, motsvarande 13 R:dr 69 öre tunnan, eller 3 R:dr 19 öre utöfver det värde, 10 R:dr 50 öre för tunnan, hvartill spanmålen vid 1840—1841 års statsreglering beräknades, har Kongl. Maj:t nu föreslagit, att den lönefyllnad, hvarom jemlikt då stadgade grunder de embets- och tjänstemän m. fl., som före vidtagande af berörda statsreglering tillträdt och ännu bibehålla löner med derunder beräknad spanmål, äro försäkrade, måtte af Riksdagen efter nämnda prisskilnad, 3 R:dr 19 öre för tunnan, bestämmas till utgående från Allmänna Indragningsstaten.

Vid det af Statskontoret upplysta förhållande, att beloppen af den spanmål, som inbegripes under lönerna för sådane äldre löntagare, för närvarande utgör 265 tunnor, skulle således till bestridande af ifrågavarande afgift erfordras i jemnadt tal en summa af 800 kronor.

I anledning af hvad sålunda förekommit, tillstyrker Utskottet, att för de tjänstemän, hvilka äro berättigade till spanmålstillökning utöfver det i staterna beräknade pris af 10 R:dr 50 öre, denna tillökning måtte för hvarje tunna under lönerna beräknad spanmål bestämmas till 3 kronor 19 öre.

Angående
anslaget till
allmänna in-
dragnings-
staten.

30:o. Då ofvan omnämnda pensionering af de civile tjänstemännen vid flottans stationer i anseende till denna personals fåtalighet icke borde medföra någon utgift af större betydighet och så väl den häraf föranledda utgift, som öfriga å förslagsanslaget för Allmänna Indragningsstaten nu äskade nya anvisningar kunde antagas blifva uppvägda af de besparingar, som uppkomme dels genom äldre pensionstagares afgang och dels genom uteslutande från Allmänna Indragningsstaten af derå uppförda arvoden åt Justitie-statsministerns ombud, har Kongl. Maj:t ansett någon annan förändring uti beloppet af det för Indragningsstaten nu anvisade anslag icke vara erforderlig, än som för vinnande af jemn slutsumma å hufvudtitlarnes samtliga ordinarie anslag erfordrades; och får i öfverensstämmelse härmed Utskottet hemställa,

att förslagsanslaget till Allmänna Indragningsstaten må till oförändradt belopp uppföras, dock att Utskottet vid riksstatens upprättande må ega vidtaga den jemkning, som för jemnande af riksstatens slutsummor kan blifva erforderlig.

Kongl. Maj:t har vidare gjort framställning om beviljande af nedan-nämnda *extra anslag*.

31:o. I och för arméns pensionering har Kongl. Maj:t äskat dels för upprätthållande af *Arméns pensionskassas egen pensionering* en summa af 85,500 kronor och dels för fortfarande tillämpning af *nu gällande pensionsstater den 9 Februari 1858 och den 6 November 1860* ett kreditiv å 290,000 kronor.

*Angående
kreditiv för
arméns
pensionering.*

Under åberopande af hvad beträffande Arméns pensionskassas ställning och för år 1875 påräknade utgifter är i det vid den nådiga propositionen fogade statsrådsprotokoll öfver landtförsvarsärenden den 9 sistlidne Januari meddeladt, tillstyrker Utskottet:

a) att för upprätthållande af arméns pensionskassas egen pensionering må för år 1875 på extra stat anvisas ett kreditiv å 85,500 kronor, med skyldighet för pensionskassan att till Riksgälds-kontoret afstå det för året pensionskassan tillkommande förhöjda vederlag för de till statsverket indragna rusthållsavgifterna och under enahanda vilkor i öfrigt, som hittills egt rum, eller att årsanslaget kvartalsvis utbetalas med förbindelse för pensionskassans direktion att, så snart årets räkenskaper hunnit afslutas, behörigen ådagalägga, om hela anslaget eller huru stor del deraf behöft användas, samt att, i händelse det lyftade beloppet icke åtgått, öfverskottet återlemna; och

b) att för fortfarande tillämpning af nu gällande pensionsstater den 9 Februari 1858 och den 6 November 1860 måtte för år 1875 anvisas på extra stat ett kreditiv af 290,000 kronor, att användas till betäckande af den skilnad, som för arméns pensionskassa under samma år kan uppstå genom den ifrågasvarande pensioneringens tillämpning, och att utbetalas sålunda, att hälften deraf utgifves den 1 April och andra hälften den 1 Oktober, med förbindelse för direktio- nen att vid requirerande af första halfårets belopp med afslutade räkenskaper redovisa föregående årets utgift.

32:o. Sedan åtskillige f. d. militärpersoner, hvilka nu innehafva be- fattningar i Postverkets tjänst, hos Kongl. Maj:t i underdånighet anhållit, att, oaktadt deras af statsmedel å Postverkets stat från och med innevarande år utgående aflöning öfverstege eller kunde komma att öfverstiga 3,000

*Angående
åtskillige f. d.
militärperso-
ners pensions-
 rätt.*

riksdaler, dock varda vid sin rätt att uppbära pension från arméns pensionskassa fortfarande bibehållne, har uti en den 13 innevarande Mars till Riksdagen afåten nådig proposition (N:o 51), Kongl. Maj:t föreslagit, att med afseende å de f. d. militärpersoner, hvilka erhållit sina nuvarande befattningar vid Postverket före 1874 års ingång, måtte, vid bestämmande af rättigheten att jemväl uppbära pension från arméns pensionskassa fortfarande få läggas till grund de för Postverkets embets- och tjänstemän under år 1873 gällande aflöningsstater.

Uti den nådiga propositionen är vidare meddeladt, hurusom Kongl. Maj:ts nådiga reglemente för styrelsen och förvaltningen af arméns pensionskassa den 21 November 1865 innehölle i 65 § bland annat följande stadgande:

“Pensionsberättigad delegare i arméns pensionskassa, som hädanefter erhåller civil eller annan tjänst med aflöning på rikets stat eller ock uppföres på Allmänna Indragningsstaten eller på annat sätt af staten pensioneras, vare icke berättigad att, så länge han innehar sådana aflönings- eller pensionsförmåner, som uppgå till tre tusen riksdaler riksmünt, åtnjuta den honom från arméns pensionskassa tillkommande pension;” — — —

Denna bestämmelse, som vore öfverflyttad från förut gällande reglemente af den 22 December 1857, hade i detta blifvit insatt med anledning af Rikets Ständers skrifvelse af den 25 April sistnämnda år.

Enligt de för Postverket före innevarande år gällande stater hade postförvaltarnes aflöningsförmåner utgjorts af dels på ordinarie stat upptagen lön eller arvode och understundom tjänstgöringspenningar, dels extra inkomster, hvilka återigen bestått af provisioner och sportelinkomst. Sammanlagda beloppet af ofvannämnda inkomster, med undantag af sportlerna, hade lagts till grund för bedömande af posttjänstemans rätt att jemte sina inkomster från Postverket uppbära pension från arméns pensionskassa. Att sportler icke kunnat i räkningen medtagas, hade sin förklaringsgrund i denna inkomstkällas natur, enligt hvilken densamma, såsom från allmänheten direkt till tjänstemannen ingående och af beskaffenhet att, i mån af tjänstemannens personliga duglighet eller ansträngning, inbringa ett större eller ringare belopp, dels varit till sin storlek vexlande, dels icke kunnat med någon säkerhet beräknas. Under sådana förhållanden hade hvarje posttjänsteman, hvars öfriga löneinkomster, sportlerna oräknade, icke uppgått till 3,000 riksdaler, måst anses berättigad att uppbära den honom möjligen tillkommande pension ur arméns pensionskassa.

Från och med innevarande år hade emellertid en betydlig förändring i Postverkets embets- och tjänstemäns aflöningsvilkor inträdt. Sedan det nemligen funnits ur det allmännas synpunkt välbetänkt, att vissa, af ifrågasvarande personal åtnjutna sportelinkomster till Postverket indroges, samt

åtskilliga af nämnda slags inkomster, till följd af ökade kommunikationsmedel och af andra orsaker, nedgått eller försvunnit, hade det blifvit nödigt att i icke ringa grad öka tjänstepersonalens från statsmedel utgående aflöningsförmåner, hvilka förut, i beräkning af sportelinkomsten, blifvit till mycket små belopp bestämda. Enligt den af sistlidna års Riksdag godkända stat för Postverkets embets- och tjänstemän, hvilken stat med innevarande års början tillämpas, vore, med indragning af de hufvudsakliga sportelinkomsterna och förklaring att den minskning i ännu återstående sådana inkomster, hvilken framdeles kunde för postpersonalen uppkomma, ej måtte grundläggas anspråk på någon ersättning från statsverket, denna personals aflöning från statsmedel bestämd att utgå med viss lön, tjänstgöringspenningar och provisioner. I de tre första aflöningsklasserna öfverstege för kontorscheferne lön och tjänstgöringspenningar tillhoppa eller uppginge till 3,000 R:dr; i den fjerde uppnådde de väl endast ett belopp af 2,400 R:dr, men aflöningen i denna klass ansåges dock, med tillhjälp af provisionerna, i flera fall komma att hinna siffran 3,000. I intet af dessa fall kunde, enligt gällande reglemente för arméns pensionskassa och den hittills följda tolkningen af detsamma, en f. d. militär vara berättigad att fortfarande uppbära sin pension från nämnda kassa. I betraktande emellertid deraf, att en sådan rätt honom förut tillkommit och att den nu skedda lönförhöjningen å Postverkets stat endast utgjorde en ersättning för frångångna inkomster, hvilka i allmänhet torde för dessa lemna endast ett knappt vederlag, syntes det med billighet mindre förenligt, att på grund af en dylik förändring i namnet å de inkomster, som från Postverket åtnjötos, den förut innehafda pensionen skulle förloras.

På grund af hvad sålunda förekommit, tillstyrker Utskottet, att hvad Kongl. Maj:t i förevarande hänseende föreslagit må vinna Riksdagens bifall.

33:o. För pensioneringen vid sjöförsvaret har Kongl. Maj:t äskat anvisande af följande *kreditiv*, nemligen:

för att fortfarande ej mindre sätta Amiralitetskrigsmanskassan i tillfälle att till de sjöförsvarets embets- och tjänstemän samt betjente, som söka afsked, genast utgifva *pensioner enligt de för kassan nu gällande pensioneringsgrunder*, än äfven utgöra tillgång för dem tillförsäkrade *fyllnads-pensioners* utbetalande 73,000 kronor; samt

för upprätthållande af den *sjöförsvarets afskedade gemenskap* förunnade, förbättrade pensionering 40,000 kronor, med rättighet för direktionen öfver nämnda kassa att å dessa kreditiv under loppet af år 1875 lyfta hvad som för omförmälda behof blefve erforderligt; och får, jemte tillkänna-

Angående
pensionering
af sjöförsvarets
embets- och
tjänstemän samt
gemenskap.

gifvande, att ifrågavarande kreditiv för innevarande år äro till enahanda belopp upptagna, Utskottet till förevarande nådiga framställning tillstyrka Riksdagens bifall.

*Angående
anslag till
fyllande af en
i 1872 års
kreditiv upp-
kommen brist.*

34:o. Slutligen har Kongl. Maj:t föreslagit, att, till betäckande af en under år 1872 å samma års kreditiv för fortfarande tillämpning af gällande pensionsstater för arméns befäl och tjenstemän uppkommen brist, måtte till utgående under år 1874 anvisas ett belopp af 2,129 R:dr 35 öre; och får, med hänvisande till hvad statsråds-protokollet (Bil. N:o 3 a, pag. 73 och 74) härom innehåller, Utskottet tillstyrka, att det äskade beloppet, 2,129 R:dr 35 öre, må till utgående under innevarande år af Riksdagen anvisas.

Stockholm den 27 Mars 1874.

På Stats-Utskottets vägnar:

FREDRIK ALEXANDER FUNCK.

Reservationer:

Vid 3:dje punkten (angående pension åt Fängelsedirektören Tellanders enka) af Herrar *Liss Olof Larsson, P. O. Hörnfeldt, Jan Andersson, Ola Bosson Olsson, Jöns Rundbäck* och *Per Nilsson* i Råby.

Vid 4:de punkten (angående pension åt Direktören C. W. Klingspors enka) af Herrar *Liss Olof Larsson* och *Ola Bosson Olsson*.

Vid 8:de punkten (angående pension åt Öfverstelöjtnanten Grefve N. J. M. Barek) af Herrar *Liss Olof Larsson, P. O. Hörnfeldt, Jan Anders-*

son, *Ola Bosson Olsson*, *Jöns Rundbäck* och *Per Nilsson* i Råby, hvilka yrkade, att pensionsbeloppet måtte bestämmas till 2,250 kronor.

Vid 9:de punkten (angående pension för Lektorn C. W. A. Thams enka) af Herrar *Liss Olof Larsson* och *Ola Bosson Olsson*.

Vid 28:de punkten (angående väckt motion om pension för Kompositören *Otto Lindblads* enka) af Herr *Jöns Rundbäck*, hvilken yrkade bifall till det af motionären framställda förslag.

Herr Friherre *John Ericson* har begärt få antecknadt, att han, i följd af ledighet från riksdagsgöromålen, icke hos Utskottet deltagit i slutliga behandlingen af förevarande hufvudtitel.

Litt. A.

Allmänna Indragningsstaten.

	Kronor.	ö.
<i>Nya anvisningar.</i>		
Vaktqvinnan vid länsfängelset i Falun <i>Christina Andersson</i>	200	—
Förre Kommendanten och Direktören vid straff- och arbetsfängelset å Långholmen, Majoren F. A. Tellanders enka, <i>Charlotta Eleonora Tellander</i> , född <i>Ennes</i>	300	—
T. f. Direktören vid kronoarbeitsstationen å Tjurkö, Majoren C. W. Klingspors enka, <i>Maria Sofia Klingspor</i> , född <i>Hallenborg</i>	300	—
Förre Vaktkonstapeln vid straff- och arbetsfängelset i Malmö <i>Hans Öhrqvist</i>	400	—
Öfverstelöjtnanten vid Husarregementet Konung Carl XV Grefve <i>Nils Joachim Magnus Barck</i>	3,600	—
Läraren vid Krigsskolan Lektoren C. W. A. Thams enka, <i>Amanda Tham</i> , född <i>von Schéele</i>	300	—
Vaktmästaren vid Krigsskolan <i>Anders Andersson</i>	300	—
Dito dito <i>Johan Olof Smith</i>	300	—
Regementskommissarien vid Norra Skånska Infanteriregementet <i>Sven Adolf Liljenroth</i>	1,000	—
Förrådsdrängen vid arméns utredningsförråd i Stockholm <i>Carl Berglin</i>	300	—
Förrådsdrängen vid dito dito <i>Carl Lindgren</i>	300	—
Kamereraren i Arméförvaltningen <i>Johan Henric Dumrath</i>	3,500	—
Till understöd åt kvarlevande i behof stadde <i>landtvärnsmän</i>	20,000	—
Protokollssekreteraren i Civil-departementets expedition <i>Nathanael Martin Schönmeyr</i>	1,800	—
Länsmannen i Tierps tingslag af Upsala län <i>Herman Albert Anstrin</i>	525	—
Länsmannen i Kihls härad af Wermlands län <i>Mauritz Edner</i>	700	—
Afvittringslandtmätaren i Westerbottens län <i>Carl Johan Fernblad</i> . .	900	—
Ersättning till barnhus- och fattigvårdsinrättningar i vissa landsorts- städer för förut åtnjuten andel af kortstämplingsafgiften, förslagsvis	2,500	—
F. d. föreståndaren vid kronobageriet i Göteborg <i>Robert Greiffe</i> , pen- sionsfyllnad	700	—
Intendenten vid Naturhistoriska riksmuseum, Professoren <i>Nils Peter Angelin</i>	3,500	—
Summa	41,425	—

Litt. B.

Extra ordinarie anslag under Riksstatens Nionde Hufvudtitel.

	Kronor.	ö.
<i>För år 1875.</i>		
<i>Arméns Pensionskassa.</i>		
För upprätthållande af Arméns pensionskassas egen pensionering, <i>creditiv</i>	85,500: —	
„ fortfarande tillämpning af nu gällande pensions- stater för arméns befäl och tjenstemän, <i>creditiv</i> 290,000: —		375,500
<i>Amiralitets-krigsmanskassan.</i>		
För fortsatt tillämpning af staten för pensionering af sjöförsvarets embets och tjenstemän samt betjente, <i>creditiv</i> . . .	73,000: —	
„ upprätthållande af den gemenskapen vid sjöförsvaret förunnade förbättrade pensionering, <i>creditiv</i>	40,000: —	113,000
Summa	488,500	
<i>För år 1874.</i>		
Till betäckande af uppkommen brist i 1872 års <i>creditiv</i> för fort- farande tillämpning af gällande pensionsstater för arméns be- fäl och tjenstemän		2,129 35
<i>Bih. till Riksd. Prot. 1874. 4 Saml. 1 Afd. 12 Häft.</i>		4